

ת"פ 38495/06/19 - מדינת ישראל תביעות ירושלים נגד אדר מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38495-06-19 מדינת ישראל נ' מזרחי

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

אדר מזרחי ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת חבלה כשהעברין מזוין, לפי סעיף 334 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. בכתב האישום נטען שביום 2.6.17 בסמוך לשעה 02.30 (ר' תיקון מוסכם בפרוטוקול מיום 13.12.20) עת יצא משה מלול (להלן: המתלונן) מאולם שמחות ובעקבות ויכוח שהחל קודם לכן בין הנאשם וחבריו למתלונן, נטל הנאשם בקבוק שתיה מזכוכית שהיה מונח מחוץ לאולם, רץ לעבר המתלונן וחבט בו בראשו. כתוצאה מכך התנפץ הבקבוק. למתלונן נגרמו פציעות של חתך במצח הקדמי בצד ימין עם נפיחות וחתך נוסף בגבה הימנית. המתלונן נדרש לטיפול רפואי לרבות הרדמה מקומית, סגירה של החתכים, תפירה וחבישה.
3. ביום 13.12.20, ולאחר שנשמעו מרבית הראיות בתיק, חזר בו הנאשם מכפירתו והודה במיוחס לו. בו ביום ניתנה הכרעת הדין בגדרה הורשע הנאשם בביצוע המיוחס לו. בין היתר הוסכם על הצדדים שהרקע לאירוע היה שהמתלונן היה תחת השפעת אלכוהול, הוא התחיל עם בחורה בשם משי והתקרב אליה באופן לא ראוי לטעמה. המתלונן נצמד למשי וליטף אותה.
4. הנאשם נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עולה שמדובר בנאשם בן 28, נשוי ואב לתינוקת, שזו לו הסתבכות ראשונה בפלילים. הנאשם מקיים אורח חיים נורמטיבי ולא קיימים דפוסי אלימות מושרשים באישיותו. נוכח נטילת אחריות ומוכנותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי המליץ שירות המבחן שיוטל עליו עונש של 180 שעות של"צ וצו מבחן לשנה.

תמצית טיעוני הצדדים

6. המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה ועל הערכים המוגנים שבבסיסה. לשיטתה, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ששיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בהינתן שהנאשם נטול עבר פלילי, בקשה המאשימה למקמו ברף התחתון של המתחם ולהשית עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון. בטיעוניה הפנתה המאשימה לשני פסקי דין בהם הוחמרה הענישה בנסיבות דומות.

7. ההגנה עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם ובפרט על הרקע (המוסכם) לארוע. ב"כ הנאשם בקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, אם גם תוך חריגה ממתחם הענישה, ולהשית על הנאשם של"צ וצו מבחן. גם ב"כ הנאשם צירף אסופת פסיקה לטיעונו. בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

8. העבירה שביצע הנאשם פגעה במספר ערכים חברתיים מוגנים, ביניהם הגנה על שלומו הגופני, ביטחונו האישי ושלוות נפשו של המתלון.

9. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה שהפגיעה בערך המוגן הינה ברף הנמוך; לעבירה לא קדמו תכנון מוקדם או הכנה, ואף קדמה לה פרובוקציה של המתלון שהטריד את ידידתו של הנאשם (ועל כך אין מחלוקת). בנסיבות מקרה זה יש להעניק משקל גבוה יחסית לנסיבה שעניינה "הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה" (ראו סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין).

10. הנזק הפיזי שנגרם למתלון גם הוא אינו ברף הגבוה, ואף לא יוחסה לנאשם עבירה של גרימת חבלה חמורה.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שבעבירה בה הורשע הנאשם משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים. כבר נפסק לא אחת שכל מעשה אלימות שונה בנסיבותיו ובחומרתו, באופן המשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם. בנסיבות האמורות, בשים לב לעבירה בה הורשע הנאשם ונסיבות ביצועה, ובהתייחס לפסיקה שהוצגה ע"י ב"כ הנאשם (ר' ת"פ 9934-07-18, ת"פ 22839-12-17) אני סבורה שמתחם העונש ההולם נע בין של"צ מורחב לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

12. הנאשם נטול עבר פלילי. משכך, לא מצאתי שיש מקום להעניק משקל יתר לשיקולי הרתעת היחיד.

13. הגם שהנאשם חזר בו מכפירה לאחר שנשמעו הראיות בתיק, אין לזקוף לחובתו את ניהול ההליך ושמיעת הראיות. ניהול ההליך אינו מעלה ואינו מוריד בגזירת עונשו של הנאשם. לנאשם זכות בסיסית ויסודית להוכיח את חפותו, ואין הדבר יכול לשמש שיקול עצמאי להחמרה בעונשו (ראו לעניין זה ס' 40(א)(6) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן ראו למשל ע"פ 4597/13 **אנטוניו פיצו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.09.2014)).

14. נוסף על כך, אעניק משקל לרקע המוסכם לארוע, הכולל הטרדה של המתלונן את ידידתו של הנאשם, משי.

15. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לצורך להעניק תגובה עונשית הולמת למעשי אלימות, כמו גם לעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, מצאתי שניתן להסתפק בענישה של של"צ מורחב (מעבר למומלץ על ידי שירות המבחן) וצו מבחן, שיהוו ענישה מוחשית ומציבת גבולות עבור הנאשם.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

16. שירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות. השירות יבוצע בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן. הנאשם יחל בריצוי השל"צ בתוך 30 ימים מהיום. השירות רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בהחלטה שיפוטית. הנאשם מוזהר שאי ריצוי השל"צ במלואו יגרור את הפקעתו ויוטל עליו עונש חלופי.

17. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע

18. צו מבחן למשך שנה. הוסברה לנאשם המשמעות של אי ריצוי צו המבחן.

19. פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות ביהמ"ש ב-2 תשלומים החל מיום 1.12.21.

מזכירות תשלח ההחלטה לשירות המבחן.

ככל שקיים פיקדון בתיק - ישמש לתשלום הפיצוי. יתרה תושב לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.